

Святе Водохреща є завершальним святом Різдвяного циклу свят. Відзначають це свято 19 січня в честь хрещення на річці Йордані Ісуса Христа.

Свято називається Богоявленням, адже людям явився Господь у повноті: Отець, Син і Дух Святий. Так Бог явив народові свою троїчність. Друга назва свята — Хрещення Господнє. Його звершив Іван Предтеча, через це названий Хрестителем. Цього дня Спаситель всенародно розпочав своє служіння задля визволення світу.

Свято Богоявлення було встановлено у другій половині II століття, спочатку його відзначали одночасно з Різдвом. Лише у IV столітті Різдво стало самостійним празником.

Уранці на Водохреще, після святкової служби в церкві, парафіяни УАПЦ з настоятелем храму о.Мирославом вирушили хресним ходом до річки Прут, де вже була громада УГКЦ. Напередодні чоловіки встановили ялинкита крижаний хрест. Біля якого правився молебен. Священик святить воду: тричі занурює хреста, а також запалений трисвічник до ополонки.

Сміливці по завершенні йорданського богослужіння купаються у крижаній воді, щоб цілий рік бути здоровими. Приємно, що з кожним роком в Саджавці таких «моржів» стає все більше. Причому ще ніхто не жалівся на застуду після водохрещенського «моржування». Вважається, що це позбавляє від хвороб та недуг. Повернувшись з освяченою водою додому, господар дає її пити членам родини. За звичаєм ніхто не снідає, не випивши ковток свяченої води. А також господар кропить усі житлові і господарські будівлі, двір, худобу. На дверях освячених приміщень малюється знак хреста. Це робиться для того, щоб відігнати злих духів від господарки та родини. Через те, що колись прали одяг на річках, існує традиція, що не можна прати протягом 1-2 тижнів, адже вода освячена. Освячена вода стає оберегом родини та лікувальним засобом.

